

Kommunernes rolle i det nære og sammenhængende sundhedsvæsen

Antallet af ældre stiger, og flere lever med kroniske sygdomme og psykiske lidelser. Kommunerne løfter både flere og mere specialiserede sundhedsopgaver, og samtidig er der stor mangel på uddannet arbejdskraft. Udfordringerne kræver, at vi styrker vores samarbejde om sundhed.

Borgeren i et helhedsperspektiv

Borgerne møder primært sundhedsvæsenet i det nære. I almen praksis og i kommunernes indsatser for forebyggelse, behandling og rehabilitering. I løbet af livet vil den enkelte dog i perioder have behov for specialiseret sygehusbehandling.

Vi er som kommuner optaget af, at den enkelte borger oplever sammenhæng og helhed i de forløb, der bevæger sig på tværs af sektorer. Det kræver, at hele sundhedsvæsenets møde med borgeren tager sit udgangspunkt i borgeren og borgerens livssituation. Patient er man for en tid, borger er man hele livet.

Et sammenhængende og nært sundhedsvæsen skal bygge på en helhedsorienteret tilgang til borgeren.

Vi stiller krav til samarbejdet

Som kommuner stiller vi krav til vores samarbejde om sundhed. Både det samarbejde, vi har med hinanden og vores samarbejde med region og almen praksis. For vi kan ikke udvikle et sammenhængende sundhedsvæsen hver for sig. Hverken som enkelt kommune, klynge eller sektor. Vi har brug for vores samarbejdspartnere, og de har brug for os. Det betyder, at:

Vi afstemmer for at være agile

Vi har brug for en beslutningsstruktur, der gør os agile i samarbejdet, så vi som kommuner ved, hvad vi vil, og så vi kan være med til at sikre fremdrift og udvikling.

Vores samarbejdspartnere skal møde os som 22 kommuner i ét samlet KKR. Derfor afstemmer vi løbende vores fælleskommunale holdninger og sætter den fælleskommunale dagsorden højt.

Vi forenkler for at fokusere

Sundhedsaftalen, der er den overordnede ramme for vores tværsektorielle samarbejde, er kompleks. Siden den første sundhedsaftale blev skrevet, har vi bygget ovenpå og lagt til. Men når vi spreder os over for meget, når vi i mål med for lidt. Derfor har vi brug for at forenkler for at fokusere.

Vi vil gøre os umage med at prioritere i vores fælles indsatser for at udvikle det sammenhængende sundhedsvæsen, så vi når de mål vi sætter.

Vi vil være agile og sikre fremdrift. Vi vil forenkler for at kunne fokusere og nå de mål vi sætter. Vi vil koordinere og dele viden for at stå stærkest.

Vi koordinerer for at stå stærkere

I de fire syddanske klynger udvikler og påvirker vi sundhedsområdet lokalt. Den enkelte klynges tiltag og erfaringer kan gavne det større fællesskab. Derfor deler vi løbende viden og koordinerer med hinanden. Det gælder især, når vi indleder drøftelser om at indgå nye aftaler, der kan have betydning for kommunernes opgaver og økonomi.

Fælleskommunale fokusområder

Der er særligt fem områder, vi som kommuner ser behov for at styrke på sundhedsområdet. Vi vil derfor i et godt og tæt samarbejde med region og almen praksis arbejde for:

En klar opgavedeling

Et sammenhængende sundhedsvæsen kræver, at alle aktører er klar over, hvilke opgaver, de har ansvar for. Hvis ansvarsfordelingen er uklar, er der risiko for, at borgere tabes i overgangene fra den ene sektor til den anden. Vi forventer, at nationale initiativer medvirker til en mere klar opgavedeling end i dag samtidig med, at vi i samarbejdet med region og almen praksis selv tager ansvar for en klar opgavedeling.

Vi har brug for en klar opgavedeling: Hvem gør hvad? Og hvor løses opgaven bedst til størst gavn for vores borgere?

En model for aftalte og planlagte opgaver

Vi er opmærksomme på, at rammerne for at varetage nye opgaver og indgå nye aftaler, skal ske på et veloplyst grundlag. Derfor anvender vi på tværs af klyngerne den syddanske model for aftalt og planlagt opgaveoverdragelse, der forholder sig til ressourcerne, kvaliteten og økonomien i nye opgaver.

Et styrket samarbejde med almen praksis

Borgerne skal så vidt muligt behandles og hjælpes i deres nærmiljø. Derfor skal almen praksis i langt højere grad integreres og forpligtes i samarbejdet om det nære sundhedsvæsen.

Almen praksis er vores tætteste samarbejdspartner i det nære sundhedsvæsen. Derfor må vi styrke og udbygge vores samarbejde.

Som kommuner vil vi arbejde for at udvikle og udbygge vores samarbejde med almen praksis, så vi kan skabe værdi for vores borgere i det nære. Det gælder især, når det handler om forebyggende indsatser og tidlig opsporing af sygdom.

Et større fokus på forebyggelse

Sundhedsvæsenets primære fokus er på behandling, men hvis vi vil øge borgernes livskvalitet og mindske den økonomiske belastning i alle dele af sundhedsvæsenet, skal vi fokusere langt mere på forebyggelse og sundhedsfremme.

Kommunerne har ansvaret for den borgerrettede forebyggelse, og vi vil fortsat – som en del af den samlede sundhedsindsats - prioritere og styrke forebyggende indsatser til gavn for vores borgere. I arbejdet med forebyggelse er vi optaget af at udbygge samarbejdet med pårørende, frivillige og civilsamfund.

Et stærkere datagrundlag

Med et sundhedsvæsen i hastig forandring, er det afgørende, at vi på tværs af sektorer indsamler og deler data med hinanden, så vi ved, hvad der virker og hvad vores penge går til.

Som kommuner vil vi arbejde for at styrke vores datagrundlag både på tværs af kommuner og på tværs af sektorer.